

Vogeltjes

Door Leonhard Huizinga

Nee, nu niet meteen zeggen: „Hij begint weer over de vogeltjes. Hoef ik niet te lezen”. Niet doen. Wel lezen. Uiteindelijk bent u zelf het slachtoffer wanneer de Italianen alle vogeltjes hebben uitgeroeid. Wat is het geval? In Straatsburg is, in aanwezigheid van prins Philip van Engeland en prins Bernhard, het Europese Natuurbeschermingsjaar geopend met een vloed van nota's, redes en rapporten die één voor één bewijzen dat wij een levensgevaarlijk spel met de natuur en op langere termijn met ons eigen voortbestaan spelen. Terwijl verontruste geleerden en deskundigen op allerlei gebied in Straatsburg op de noodzaak wijzen om uit zelfbehoud de natuur te sparen, heeft de Italiaanse regering het bestaan om de sinds 1969 bij de wet verboden vogelvangst met netten weer toe te staan. Dat betekent dat de Italianen gedurende de trek zo'n slordige tien miljoen van onze zangvogels gaan afslachten. De „Times” heeft deze ondaad van de Italiaanse regering gekenschetst als een „perverse bijdrage” tot het Europese Natuurbeschermingsjaar. Het World Wildlife Fund, troetelkind van zijn voorzitter prins Bernhard, heeft nog onlangs bij regering en parlement in Rome wanhopige pogingen gedaan om deze schandelijke wetswijziging te voorkomen. De Italianen gaven niet thuis.

Nu kunt u wel zeggen: „Dat is jammer, ergerlijk en onbeschaafd, maar het is mijn zaak niet dat de Italianen in hun eigen land hun vogels uitroeien”, maar dat is niet juist.

Ten eerste zijn trekvogels het bezit van iedere beschaafde natie en ten tweede gaat het niet alleen om het uitmoorden van wat vogeltjes, waarvoor u misschien helemaal geen belangstelling hebt. Deze moordpartij is maar een onderdeel van de oorlog tegen de natuur die wij overal voeren met bestrijdingsmiddelen, giftige afvalstoffen, smook en stank, vervuiling en verzieking van lucht, aarde en water.

Gelukkig begint men overal te beseffen hoe ver wij al zijn voortgehold op de weg naar de afgrond, een afgrond waarin het absolute niets gaapt: geen plantaardig, dierlijk en menselijk leven. In vredesnaam zeg niet: „Het zal wel loslopen. De natuur herstelt zich altijd zelf weer”.

De moderne wetenschap der oecologie leert ons de natuur zien als een wonderschoon geheel van wezens en functies die allemaal onderling van elkaar afhankelijk zijn, als een eindeloze keten waarin iedere schakel harmonieus naar de volgende leidt, maar waaruit geen schakel gemist kan worden.

Helaas, we zijn dagelijks bezig schakels uit de grote keten te breken. We doen ons uiterste best om de natuur te ontdoen van alles wat zij nodig heeft

om te kunnen blijven voortbestaan. Het is alsof wij een kip in levende lijve plukken, om ons dan te verbazen dat het dier daaraan ten slotte bezwijkt. De Italianen met hun vogeljacht werken niet alleen aan hun eigen vernietiging, maar ook aan de uwe.

Om die „paar pietjes?“ ... Nee, om het voortbestaan van plantaardig, dierlijk en menselijk leven op aarde. Het is allerm minst zeker dat wij de natuur nog in zoverre kunnen redden dat wij in haar milieu kunnen blijven voortbestaan. Daarom moeten wij ons de titel van een klein boekje goed in gedachten prenten. Het heet *Uit zelfbehoud*. De ondertitel luidt: „Welvaart ten kosten van welzijn“. De schrijver is ir. Z. Salverda, en wat hij goedgedocumenteerd te vertellen heeft, is kortweg angstwekkend. Daarom, ook al vindt u tien miljoen zangvogels maar „een paar pietjes“, u zult u toch in de rijen moeten scharen van hen die de wereld bewust willen maken van het dodelijke gevaar dat haar bedreigt. *Uit zelfbehoud* moet u de Italiaanse regering en het parlement voor de voeten werpen dat hun wetswijziging een uiting van de blindste, botste barbarij is. *Uit zelfbehoud!*

• *Mr. L. Huizinga*

Wijziging in de Vogelwet 1936

Op 30 september 1970 is in werking getreden de wet van 9 september 1970 (Staatsblad 422), houdende wijzigingen van artikel 1, sub 2°, van de Vogelwet 1936. Op grond van deze wijziging verstaat de Vogelwet thans onder „beschermde vogels“:

alle vogels, welke behoren tot één der in Europa in het wild levende soorten, met uitzondering van de tamme duiverassen, de tamme knobbelzwanen en de in artikel 2 van de Jachtwet genoemde vogels.

De nieuwe omschrijving van het begrip „beschermde vogels“ wijkt in zoverre af van de voorheen gebruikte definitie, dat thans het pluimvee niet meer tot de uitzonderingen behoort. Het uitsluiten van het pluimvee — destijds wenselijk geacht in verband met de mogelijkheid, dat een tot het pluimvee behorende vogelsoort zich in het wild zou voortplanten

en handhaven — is namelijk overbodig gebleken. Er leven geen vogelsoorten, die tot het pluimvee — in de gebruikelijke zin van het woord — behoren, in het wild in Europa.

Wel zijn thans nog uitgezonderd de tamme duiverassen, omdat deze rassen gedomesticeerde vormen zijn van in Europa in het wild levende soorten, namelijk de rotsduif (*Columba livia*) en de Turkse tortel (*Streptopelia decaocto*). De tamme exemplaren van de knobbelzwaan (*Cygnus olor*) zijn eveneens uitgezonderd, omdat van deze in Europa in het wild levende soort sinds heel lang grote aantallen in gedomesticeerde staat worden gehouden.

Het gevolg van de wijziging is, dat in gevangenschap gekweekte exemplaren van beschermde vogels, ook al zijn deze op grond van een rechterlijke uitspraak tot „pluimvee“ bestempeld, voortaan weer de volledige bescherming van de Vogelwet 1936 genieten.

Red.

• *S. J. van der Molen, Veluwelaan 10, Heerenveen.*